

Enschede voor vrede

JAARVERSLAG 2017

VEDAN

Stichting Vredes- en DuurzaamheidsActiviteiten Netwerkstad

ALGEMEEN

De stichting Vredes- en DuurzaamheidsActiviteiten Netwerkstad (verkorte naam: Stichting VEDAN) is op 18 oktober 2006 opgericht en heeft, volgens artikel 2 lid 1 van de statuten, ten doel:

- a. het informeren en mobiliseren van de Twentse bevolking voor vredeswerk en duurzaamheid; het bevorderen van het begrip tussen Nederlanders en Duitsers;
- b. het verrichten van alle verdere handelingen, die met het vorenstaande in de ruimste zin verband houden of daartoe bevorderlijk kunnen zijn.

Volgens lid 2 van dat artikel tracht de stichting haar doel onder meer te verwezenlijken door:

het uitgeven van publicaties, het organiseren van openbare bijeenkomsten, discussies en manifestaties en het organiseren van Duits-Nederlandse uitwisselingen.

Het bestuur van de stichting wordt gevormd door Annie Blauw-Pool (voorzitter; Glanerbrug), William L.M. van den Heuvel (secretaris; Hengelo) en Jan A.M. Peters (penningmeester; Enschede).

Aan de planningsvergaderingen werd in 2017 naast de bestuursleden deelgenomen door Jan ter Haar, Tiny Hannink, Els du Rieu, Jan Schaake, Ahmed Yilmaz en Bob Zomerplaag.

postadres:	Rietmolenstraat 42	Kamer van Koophandel:	08151917
	7512 XW Enschede	RISN:	817429116
telefoonnr:	053-4322218	IBAN:	NL52TRIO0198319967
e-mail:	info@enschedevoorvrede.nl	website:	www.enschedevoorvrede.nl

ENSCHEDA VOOR VREDE

Voor de vredesactiviteiten in Enschede wordt door VEDAN de naam Enschede voor Vrede gebruikt. Enschede voor Vrede werd in het voorjaar van 1996 opgericht door een aantal mensen uit Enschede en omgeving die actief waren in internationale, landelijke en plaatselijke vredesorganisaties. Als Enschede voor Vrede zien we vredeswerk in de eerste plaats als het tot stand brengen en versterken van verbindingen in de samenleving, lokaal, landelijk en internationaal. Daar zetten we ons voor in. Het betekent soms ook dat we protest aan moeten tekenen bij gebeurtenissen die hier haaks op staan. Die een samenleving met geweld ontwrichten, dit goedpraten of zelfs propageren.

FOTO'S OP DE VOORPAGINA:

- linksboven: Vredesstuinbijeenkomst "Het Turkije van Erdoğan" op 13 april 2017
- middenboven: op de Motiemarkt in de Burgerzaal van het Stadhuis op 4 juli 2017
- rechtsboven: protest tegen de International Army Show op 1 en 3 september 2017
- middenlinks: op de antikernenergiedemonstratie in Lingen op 9 september 2017
- middenrechts: Vredesweekevenement Studium-Generale over Turkije op 19 september 2017
- linksonder: opening Walk of Peace met burgemeester en religieuze leiders op de eerste rij op 24 sept.'17
- middenonder: vijfde maandelijkse wake op 4 november 2017
- rechtsonder: mini-concert Syrisch musicus Dani Zakharia op 8 november 2017

ACTIVITEITEN

Voor het vierde achtereenvolgende jaar werd op de allereerste vergadering van Enschede voor Vrede in 2017 gesproken over een jaarplan. Dit omvatte dit jaar wederom zes als zodanig genummerde thematische hoofdstukken met mogelijke activiteiten, waarvan er echter één, hoofdstuk 3 over het Midden-Oosten, werd geschrapt. Dit omdat de in het najaar van 2016 opgerichte Palestina Werkgroep Enschede ‘onze’ Palestina-activiteiten (zoals BDS-acties en inhoudelijke bijeenkomsten) zou overnemen en daarnaast al in 2016 geen specifieke activiteiten meer ten aanzien van Syrië, Irak of Turkije waren georganiseerd, anders dan bijeenkomsten in de Vredestuin of de Vredesweek en derhalve onder die noemer vielen.

De lijst bestond dus uiteindelijk uit de hoofdstukken over (1) de Vredestuinbijeenkomsten, (2) Antinucleaire activiteiten, (4) de Vredesweek, (5) Sociale cohesie en (6) de Wapentechnologiebasis Twente. In dit jaarverslag zullen we net als voorgaande jaren de indeling van het jaarplan vasthouden, waaraan, zoals gebruikelijk, één hoofdstuk zal worden toegevoegd met in het jaarplan “onvoorziene” ontwikkelingen die tot activiteiten leidden en dat deze keer de plek van het geschrapte hoofdstuk 3 zal opvullen.

1. VREDESTUINBIJEENKOMSTEN

De maandelijkse Vredestuinbijeenkomsten gingen dit jaar moeizaam van start. De allereerste bijeenkomst op 12 januari zou over de ontwikkelingen in Turkije gaan, maar het bleek lastig hier een spreker voor te vinden. Later zou dat ook nog eens blijken bij de organisatie van de Studium-Generale-bijeenkomst in de Vredesweek die eveneens over Turkije zou gaan. Uiteindelijk hebben we het thema “Het Turkije van Erdoğan” doorgeschoven naar 13 april, de vooravond van het in Turkije te houden referendum over de grondwet, met als inleider oud-politicus en Turkije-deskundige Joost Lagendijk. Het thema “De onvoorspelbare gevolgen van geo-engineering” hadden we van een lid van de woongemeenschap de Wonne aangereikt gekregen en de spreker, Daan Boezeman van de Radboud Universiteit Nijmegen, was al vóór de jaarwisseling voor 9 februari geregeld. Voor 9 maart stond een debat met het oog op de Tweede Kamerverkiezingen van 15 maart op de agenda, maar ook deze avond kregen we niet rond waarop deze, net als de avond van 12 januari uitviel.

Voor de twee laatste Vredestuinbijeenkomsten van het eerste halfjaar waren we iets gelukkiger. Op 11 mei kwam Kees van der Pijl van het Centrum voor Geopolitiek / Oorlog is geen Oplossing spreken over het thema “Geen oorlog tegen Rusland” met het oog op de Landmachtdagen die twee dagen later in Enschede zouden plaatsvinden en de NAVO-top later die maand in Brussel. Dat bleek voorlopig ook de laatste Vredestuinbijeenkomst in de Wintertuin van de Wonne te zijn geweest, want voor de aanvankelijk geschrapte bijeenkomst op 8 juni, kregen we toch nog een mooi programma aangereikt in het kader van “50 jaar Bezetting”. In de week dat op verschillende plekken in binnen- en buitenland de Zesdaagse of Juni-oorlog van 1967 werd herdacht, hadden we uitgebreid programma met een spreker (Jan Keulen van The Rights Forum), een acteur (Ibrahim Mousa) en een film (The Holy Road). Voor die film en het theaterstuk bleek de Wintertuin in juni (gezien het licht respectievelijk de platte vloer) niet geschikt en moest worden uitgeweken naar de Openbare Bibliotheek waar we allerhartelijkst werden ontvangen.

Na de zomer zouden de Vredestuinbijeenkomsten in het Auditorium van Concordia plaatsvinden en op aandringen van Concordia begonnen we het programma niet pas na de Vredesweek op de tweede donderdag van oktober maar al op de tweede donderdag van september en dus twee dagen vóór als een opmaat tot de Vredesweek. Voor deze 14de september hebben we Karin Neijenhuis uitgenodigd om Iran zowel cultureel als (internationaal) politiek te belichten waarmee ook een link gelegd werd naar het deels culturele deels politieke programma van de Vredesweek / het Festival De Oriënt. Voor 12 oktober hadden we een bijeenkomst over China op ons lijstje staan, maar toen we één week ervoor nog geen inleider hadden en op vrijdagochtend 6 oktober hoorden dat de International Campaign to Abolish Nuclear weapons (ICAN) de Nobelprijs voor de Vrede toegekend had gekregen, werd het thema snel omgegooid om Selma van Oostwaard die vanuit PAX bij deze campagne is betrokken de gelegenheid te bieden de campagne nader toe te lichten.

De inleidster, Agnes Dinkelman, voor de Vredestuinbijeenkomst van 9 november was al vóór de zomervakantie gevraagd om over ‘Klimaat, migratie en veiligheid’ te komen spreken en het thema voor de Vredestuinbijeenkomst van 14 december, aanvankelijk drones, later killer robots en uiteindelijk autonome wapens, was van de geplande bijeenkomsten van het eerste halfjaar over de zomer heen getild en werd uiteindelijk ingeleid door majoor Ilse Verdiesen van het Defensie Cyber Commando die aan de TU Delft promotie-onderzoek gaat doen naar het meenemen van ethische overwegingen in de programmering van deze systemen.

2. ANTINUCLEAIRE ACTIVITEITEN

Vlak voor het einde van 2016 had op 22 december nog een overleg plaatsgevonden in de Enschedese vestiging van de Duitse keten Extrablatt tussen Duitse en Nederlandse anti-kernenergieactivisten over in 2017 gezamenlijk te ondernemen activiteiten. Dat leidde er in ieder geval toe dat nog vóór de eerste vergadering van 2017 een brief aan de Tweede Kamer werd gestuurd over de mogelijke verkoop van de Urenco-aandelen door de Nederlandse overheid tegen de achtergrond van uitspraken van Duitse (deelstaat)-ministers over de sluiting van het bedrijf en berichten van de bedrijfsleiding zelf over een mogelijk veranderende bedrijfsstrategie waarbij het accent bijvoorbeeld meer op de productie van medische isotopen dan op de verrijking van uranium voor kerncentrales gelegd zou worden. Voor de productie van die medisch isotopen zijn echter ook andere technieken voorhanden en deze hoeven het voortbestaan van Urenco met een veel omslachtiger techniek, die vooral geschikt is voor uraniumverrijking voor civiele kernenergie-toepassingen maar ook (in potentie) voor kernwapens, niet te rechtvaardigen.

Op de eerste vergadering van 2017 werd nog wel gesproken over een actie rond de herdenkingsdag van de ramp bij Tsjernobyldag op 26 april rond die claim over medische isotopen en dan onder een leuze als “kernenergie maakt ziek i.p.v. het geneest”, maar in de twee vergaderingen daarna werd geen goede vorm gevonden om dit thema ook aan de orde te stellen. Het op 27 april vallen van Koningsdag en de mei-vakantie die daardoor ook naar voren is getrokken zitten een demonstratie of manifestatie danig in de weg. Ondertussen bleken ontwikkelingen in Duitsland de voorgenomen verkoop danig te hinderen en feitelijk onmogelijk te maken en werd besloten tot een inhoudelijke bijeenkomst in het Theaterhotel in Almelo over de toekomst van Urenco en de geleidelijk instortende wereldmarkt voor verrijkt uranium. Omdat Hubertus Zebel niet beschikbaar was op 26 april en Dirk Bannink niet op 2 mei vond deze bijeenkomst uiteindelijk op 9 mei plaats. Op Tsjernobyldag zelf hebben we voor het eerst sinds jaren niets georganiseerd.

Ondertussen had op Goede Vrijdag 14 april zoals de laatste jaren gebruikelijk in Gronau de eerste Paasmars van de deelstaat Nordrhein-Westfalen plaatsgevonden waar dit keer slechts twee mensen van Enschede voor Vrede aan hadden deelgenomen. De mobilisaties voor de tegen de kerncentrales bij Doel gerichte Fukushima-herdenking op 11 maart in Antwerpen en voor de tegen de kerncentrales bij Tihange gerichte menselijke keten op 25 juni van Aken via Maastricht naar Luik hebben we aan ons voorbij laten gaan. Wel hebben we nog – op beperkte schaal – gemobiliseerd voor de demonstratie op 9 september in Lingen tegen de daar gevestigde splijtstofstavenfabriek en daarmee ook tegen de leveringen van splijtstof vanuit Lingen naar de krakkemikkige kerncentrales in Doel en Tihange. We zijn daar met vijf mensen geweest.

Pas na 9 september kwam Lingen iets meer op het netvlies van de Twentse en Drentse bevolking te staan, naar aanleiding van de uitreiking van jodiumtabletten aan bepaalde doelgroepen in beide grensregio's tegen een mogelijk ongeluk van de Emslandcentrale in Lingen. We werden spontaan door de pers (de Twentsche Courant Tubantia) benaderd voor commentaar over die verstrekking en ook begon de krant te berichten over de incidenten die niet al te sporadisch ook bij deze kerncentrale plaatsvonden. Alle reden om ons hier de komende tijd meer op te richten.

Ook Urenco Almelo kwam na onze bijeenkomst op 9 mei wat vaker in het nieuws. Vanwege haar betrokkenheid bij het Amerikaanse kernwapenprogramma, het definitief niet doorgaan van de verkoop, de fusie van Urenco met het eerder hiervan afgesplitste Stable Isotopes om het probleem van de onduidelijkheid over het toezicht op de door het laatstgenoemde bedrijf uitgevoerde activiteiten te omzeilen en aan het eind van het jaar het nieuws over het radioactief afval dat Urenco weer terug moest nemen omdat het in ondeugdelijke containers was vervoerd. Met al deze berichten hebben we echter niets gedaan.

Wel is een tweehoofdige delegatie op 8 oktober naar Ahaus afgereisd om daar het 40 jarig bestaan van de BI Ahaus mee te vieren en waren we incidenteel aanwezig bij de Sonntagsspaziergange in Gronau.

3. WAKES, PROTESTACTIES EN GEMEENTEPOLITIEKE LOBBY

Al sinds het najaar van 2015 sleepte de discussie onder welke omstandigheden we als Enschede voor Vrede nu wel (en dus ook wanneer niet) een solidariteitswake of protestactie organiseren naar aanleiding van oorlogen of terroristische aanslagen in het buitenland. In februari en maart namen verschillende leden van Enschede voor Vrede deel aan de Stiltekring voor tolerantie die op een aantal opeenvolgende zaterdagen in de aanloop op de Tweede Kamerverkiezingen van 15 maart in Hengelo werd georganiseerd en deze positieve ervaring leidde er mede toe om op de vergadering in april de knoop door te hakken. In plaats van een wake of protest naar aanleiding van een concreet geweldsincident zouden we elke eerste zaterdag van de maand een uur lang stil gaan staan op het Ei van Ko om daarmee onze stem te verheffen tegen oorlogen en geweld elders in de wereld en de toenemende polarisatie en verbale geweldsuitingen in de eigen samenleving.

De eerste van deze reeks maandelijkse wakes vond plaats op zaterdag 6 mei en lieten we in het pamfletje aansluiten op het idee van 'nooit meer oorlog en nooit meer vreemdelingenhaat' dat de dagen daarvoor nog zo centraal had gestaan. Het is ons gelukt om vanaf die zaterdag elke eerste zaterdag van de maand met tussen de 10 en 20 mensen een uur lang op het Ei van Ko te staan. Een wisselend gezelschap met deelnemers uit onze bredere achterban. Bij de eerste wake sloot zich, op onze uitnodiging, ook een aantal deelnemers van de eerdere stiltekring in Hengelo aan, maar men liet weten het toch niet helemaal eens te zijn met onze insteek 'tegen oorlog en geweld' in plaats van 'voor vrede en tolerantie'. We ontvangen echter doorlopend positieve reacties van voorbijgangers en soms leiden de wakes tot interessante gesprekken bij het spandoek. Alle reden, derhalve, om er mee door te gaan.

Precies een week na de die eerste wake tegen oorlog en geweld ontrolden we ons spandoek op zaterdag 13 mei bij het Volkspark tegen de daar op die dag gehouden Landmachtdag. Dit keer dus niet, zoals vorig jaar, op een doordeweekse dag in het centrum maar iets buiten de binnenstad waar mensen (vooral gezinnen met kinderen) speciaal naartoe kwamen. We kregen dit keer geen gezelschap van Duitse antimilitaristische studenten, maar wel van de vader van een door PTSS getroffen beroepsmilitair die ook uitgebreid door de krant werd geïnterviewd. Naast dit straatprotest hebben we per brief ook een protest laten horen aan het bestuur van het Volkspark, het gemeentebestuur en aan de schoolbesturen vanwege de gastlessen die Defensie wederom aanbood aan basisschoolleerlingen. De reacties op de verschillende brieven waren niet negatief, maar leidden ook niet verder. De verwachting is dat we komend jaar opnieuw deze confrontatie aan moeten gaan.

In de aprilvergadering waarin besloten werd tot de maandelijkse wakes en het protest tegen de Landmachtdag, werd ook besloten tot het opnieuw benaderen van de politieke partij(afdeling)en in Enschede met een aantal suggesties voor een gemeentelijk vredesbeleid die als programmapunt opgenomen zouden kunnen worden in de verkiezingsprogramma's voor de gemeenteraadsverkiezingen van 21 maart 2018. In de mei-vergadering werd een lijst van 26 programmapunten vastgesteld en samen met een overzicht van wat er gebeurd was met de 18 programmapunten die we vier jaar eerder naar de politieke partij(afdeling)en hadden toegezonden naar hen toegestuurd. Een afschrift van deze brief ging ook naar de politieke partij(afdeling)en in de andere Netwerkstad-gemeenten (Almelo, Borne, Hengelo en Oldenzaal).

Dit initiatief hebben we, op verzoek van de organisatie, op zaterdag 10 juni in Utrecht gepresenteerd op de landelijke Ontmoetingsdag van Nederlandse vredesorganisaties over "Inclusieve veiligheid" waarna de lijst op hun verzoek online werd gezet en ook werd gepubliceerd in de nieuwsbrief van Vrouwen en Duurzame Vrede. Voorts zijn op basis van deze lijst vier programmapunten uitgewerkt tot moties die op 4 juli door Enschede voor Vrede werden gepresenteerd op de jaarlijkse motiemarkt van de Enschedese gemeenteraad. Eén van deze moties, die over buurtbemiddeling, behoorde later tot het gelukkige drietal dat daadwerkelijk in de gemeenteraadsvergadering van 17 juli is ingebracht en door het college van Burgemeester en Wethouders werd overgenomen. Ook deze activiteit leidde weer tot een bericht in de nieuwsbrief van Vrouwen en Duurzame Vrede, maar het belangrijkste effect is de zichtbaarheid van Enschede voor Vrede tijdens zo'n markt voor gemeenteraadsleden.

In het kader van de hier genoemde activiteiten hebben we na 21 jaar ook de formulering van onze doelstelling aangepast. In plaats van "het vredeswerk onder de aandacht brengen van de Enschedese bevolking" stelden we vast dat we al enige tijd bezig waren om vredeswerk in uitvoering te brengen. Juist als het gaat om bijdragen aan sociale cohesie in de stad, maar ook door onze protesten naar overheids- en andere instanties als het om activiteiten gaat die bijdragen aan oorlog en geweld of trachten daar meer begrip voor te creëren. Die actieve benadering gericht op de situatie in onze eigen omgeving hebben we in een nieuwe formulering van onze doelstelling verwoord en gebruikt in de bovengenoemde briefwisselingen met de gemeente, politiek partijen, schoolbesturen, etc. en aan het begin van dit jaarverslag (zie pagina 2).

4. VREDESWEEK 2017 – FESTIVAL DE ORIËNT

Geïnspireerd en gemotiveerd door het succes van het tijdens de Vredesweek van 2016 georganiseerde Festival De Oriënt begonnen we in 2017 met een ambitieus programma. Deventer zou een jaartje overslaan en in plaats daarvan zouden we onze blik in de tegenovergestelde windrichting wenden en samenwerking met Gronau nastreven waar in de week na de Vredesweek een "Interkulturelle Woche" gehouden zou worden. Dat zou ook mooi aansluiten bij de ambities van de gemeente Enschede om in die laatste week van september een "Duitslandweek" te houden. En in de week vóór de Vredesweek vond in Münster en Osnabrück een groots opgezet "Weltfriedenstreffen" plaats. We zaten meteen al om tafel met het Wilminktheater en Concordia om te kijken of we in 2017 nog iets meer zouden kunnen doen dan in 2016 en

toen in februari het Vredesweekthema “Kracht van Verbeelding” bekend werd gemaakt, kende in ieder geval onze verbeeldingskracht geen grenzen.

Toch volgde een stagnatie. De voor het ambitieuze programma noodzakelijke fondsenwerving liet meteen aan het begin van het jaar een tegenvaller zien en de besluitvorming over de planning van een tweetal belangrijke evenementen in die week, de Walk of Peace (wel of niet en zo ja op welke datum?) en de viering van de Internationale Dag van de Vrede (overdag of 's avonds?) vergde veel overleg en verliep daardoor traag. Ook de contacten met Gronau en met een paar andere initiatieven waarmee in 2016 afspraken waren gemaakt kwamen moeizaam of zelfs in het geheel niet tot stand. Gevoegd bij de drukte in april en mei rond de in het vorige hoofdstuk beschreven activiteiten kon er pas in juni echt met de organisatie begonnen worden. Enkele activiteiten (zoals de Opening op de zaterdagmiddag, het Studium Generale symposium op de dinsdag-, een verhalenwedstrijd met de bibliotheek op de woensdag- en een concert van La Colombe op de tweede zaterdagavond) zaten toen al in kannen en kruiken. De viering van de Internationale Dag van de Vrede naderde toen ook zijn voltooiing, maar met de Walk of Peace moest nog begonnen worden en de activiteiten voor de zondagmiddag, de maandag- en de vrijdagavond werden pas in september aan het programma toegevoegd. Daarbij moest voor de activiteit op de vrijdagavond van de gebruikelijke locatie rond het Oase-kampvuur aan de Dinkel uitgeweken worden naar het verenigingsgebouw van Platform Aram, omdat ons langjarige contact met Pax Christi im Bistum Münster qua organisatiekracht verbroken werd. Ook van de nagestreefde aansluiting bij het programma in Münster en Osnabrück kwam niets terecht en in plaats van een Vredesweek of Festival De Oriënt dat de banden met de Duitse oosterburen zou aanhalen, viel juist zelfs het enige vredescontact dat we met die oosterburen hadden weg!

Hoewel een schim van de ambitie waarmee we begonnen, bleek het uiteindelijke Vredesweekprogramma vrijwel even rijk en veelzijdig als dat van vorig jaar. Een opening, een viering, een wandeling en een concert, een verhalenwedstrijd, twee tentoonstellingen en drie lezingen (over Palestina, Turkije en Irak) in één week. En ook nog door een grote en diverse groep mensen bezocht. De benodigde gelden voor al deze activiteiten hebben we pas twee resp. drie maanden na afloop toegezegd gekregen ...

De Walk of Peace vond uiteindelijk op de tweede zondagmiddag van de Vredesweek plaats en wel precies tussen de eerste zondag van de Vredesweek die in Enschede gedomineerd werd door een Pegida-demonstratie (en waarbij we in het kader van de Vredesweek een solidariteitsaanwezigheid hebben uitgevoerd bij de Marokkaanse moskee) en de eerste zondag van oktober waarop de Nederlandse VolksUnie zich weer een keer in Enschede wilde laten gelden. Hierdoor kreeg deze wandeling van de Syrisch-Orthodoxe kerk via de synagoge (die helaas ook dit jaar besloot niet deel te nemen) naar de Marokkaanse / Arabischtalige moskee een bijzondere lading. Een lading die de burgemeester mooi verwoordde in zijn openingswoord waarin deze ons opriep om deze wandeling ook volgend jaar weer te organiseren, want “wij zijn Enschede”.

Toen ook andere organisaties (met name Alifa) hun interesse in de Walk of Peace toonden is in overleg met hen ook weer besloten tot een herhaling van de miniconcertjes of “muzikale kennismakingen” in de Week van Respect (6 t/m 10 november). Met een uitloop naar de week voor Kerst zijn in totaal 12 concertjes gegeven door twee recent uit Syrië in Nederland aangekomen musici voor twee Devio-huiskamers, twee Alifa-groepen, het Geert de Leeuwuis, Power Royael, KBS de Kubus, de BSO in het Stroinkhuis, Albert Heijn Twekkelerveld en tweemaal in de Openbare bibliotheek.

5. SOCIALE COHESIE / VREDE VOOR ENSCHEDE

De in hoofdstuk 3 van dit verslag genoemde activiteiten (de maandelijkse wake tegen oorlog en geweld, de actie tegen de landmachtdag, de programmapunten voor een gemeentelijk vredesbeleid en de moties die we op de motiemarkt hebben ingebracht) stonden veelal onder de noemer van het onderhavige hoofdstuk op onze agenda. Dat gold ook voor de verslagen uit het 7SPRONG-overleg dat ook dit jaar om de zes weken met de gemeente Enschede plaatsvond en voor die van het werkgroepje ‘vredeseducatie’ dat in 2017 zeven keer bijeen is geweest om tot een vredesles te komen dat al dan niet als extra module van het pakket van de Wereldvredesvlam aangeboden kon worden. Plannen om bijvoorbeeld n.a.v. de door ons voorgestelde, door enkele raadsfracties ingediende en door het college overgenomen motie over vredeseducatie iets van een werkdag te organiseren zijn (voorlopig?) in de koelkast beland omdat zich geen studenten meldden n.a.v. het bij Saxion ingediende projectvoorstel.

Ook is onder dit agendapunt gedurende het jaar gesproken over een activiteit op of rond antiracismedag (21 maart), de Pegida-demonstratie die aanvankelijk op 18 juni zou plaatsvinden en waar verschillende tegen-demonstraties tegen georganiseerd zouden worden, de NVU-demonstratie begin oktober en de Pegida-acties in november. Het leidde allemaal niet tot activiteiten. Dat gold uiteindelijk ook voor het D’RAN-festival

dat de gemeente Enschede op 8 en 9 september organiseerde en waarop we wel één of twee workshops wilden geven (waaronder één proefles van het toen nog in ontwikkeling zijnde vredeseducatie-aanbod), maar waarvoor we ons te laat hebben aangemeld.

6. (WAPEN)TECHNOLOGIE BASIS TWENTE

Op basis van de verschillende zienswijzen die we als Enschede voor Vrede hebben ingestuurd tegen de ontwikkeling van de Technology Base Twente met een “beperkte” luchthavenfunctie, hebben we op 8 februari ingesproken bij de commissievergadering van Provinciale Staten over het te nemen Luchthavenbesluit. Daar hebben we nog eens gepleit tegen de ontwikkelomgeving van militaire drones en tegen het militair medegebruik van de luchthavenfaciliteiten. Het optreden leidde tot een speciaal item bij RTV Oost. Bij de Enschedese gemeenteraad hebben we dit punt vervolgens aan de orde gesteld rond de besluitvorming over de Agenda voor Twente. We zagen ons later in het jaar nog een paar keer genoodzaakt terug te komen op de inhoud van onze pleidooien. In april naar aanleiding van de overdracht van de luchthavenfaciliteiten door Defensie aan de provincie waarbij Defensie aangaf zeer binnenkort gebruik te zullen maken van de luchthaven voor een oefening. Onze brief hierover leidde op 12 april tot een interpellatie door de GroenLinks Statenfractie. Toen in november de aangekondigde militaire oefeningen daadwerkelijk plaatsvonden hebben we nog een keer een brief aan Provinciale Staten geschreven. Deze wacht nog op beantwoording.

Voor wie nog twijfelde over het militaire karakter van de onderzoeks- en ontwikkelactiviteiten op de Technology Base Twente: op 5 april vond op dit terrein de jaarvergadering van de stichting Nederlandse Industrie voor Defensie en Veiligheid (NIDV) plaats, maar dit hoorden we helaas pas twee weken na dato. We waren wel op tijd bij een aangekondigde voorlichtingsbijeenkomst van de NIDV op 28 juni op het Kennispark bij de Universiteit Twente over een nieuwe subsidielij n van de Europese Unie voor militair onderzoek. De enige voorlichtingsbijeenkomst hierover die de NIDV buiten Den Haag zou organiseren. We kondigden aan hier een picketline tegen te organiseren en hadden de actie zelfs al bij de gemeente gemeld, toen bleek dat de NIDV de bijeenkomst had afgeblazen. Iets dergelijks gebeurde bij een door de NIDV samen met Thales georganiseerde cursus over bedrijfsethiek die op 6 december in Enschede zou plaatsvinden. Op het laatste moment en ook weer nadat we onze picketline hadden aangekondigd, werd deze bijeenkomst geannuleerd.

Van 1 t/m 3 september vond op het evenemententerrein van de voormalige vliegbasis de International Army Show plaats. Bij de gemeente Enschede hebben we daartegen een schriftelijk protest laten horen en zowel op 1 als op 3 september hebben we met een spandoek geprotesteerd bij de ingang van het evenemententerrein (op 2 september namen we dit protest mee in onze maandelijkse wake op de eerste zaterdag van de maand in de Enschedese binnenstad). Opmerkelijk was dat we zowel van de bezoekers als van voorbijgangers overwegend positieve reacties ontvingen. Een brief hierover aan de gemeenteraad – de International Army Show valt immers onder de evenementenvergunning – is tot dusver onbeantwoord gebleven.

In de zienswijzen die we als Enschede voor Vrede de afgelopen jaren ingediend hebben rond de besluitvorming over de bestemming van het terrein van de voormalige vliegbasis stond naast de eis tot beëindiging van de militaire functie en het pleidooi tegen de ontwikkeling van wapentechnologie ook altijd als derde punt een ondersteuning opgevoerd van het plan om een gedeelte van het terrein tot herinneringscentrum aan de Koude Oorlog om te vormen. Hoewel hiertoe in het afgelopen jaar wel eerste stappen zijn ondernomen, hebben we ons nog niet in verbinding gesteld met de initiatiefnemers in deze.

OVERIGE PUNTEN

Zoals in het jaarverslag over 2016 al stond aangegeven hadden we in het schooljaar 2016-2017 (dat dus ook het eerste halfjaar van 2017 omvat) vier maatschappelijke stagiairs die hand- en spandiensten verrichtten tijdens de Vredestuin- en andere bijeenkomsten en op een aantal door ons belegde gesprekken met hen ook enige feedback gaven op onze activiteiten vanuit een perspectief van 15-jarigen. Ook voor het schooljaar 2017-2018 hebben we weer maatschappelijke stagiairs geworven maar van het drietal dat we aanvankelijk hadden binnengehaald haakten er na korte tijd twee alweer af.

Verder zijn in het voorjaar van 2017 de statuten van de stichting VEDAN zodanig aangepast, dat op basis daarvan de status van Algemeen Nut Beogende Instelling (ANBI) kon worden verkregen die ons in de zomer ook is toegezegd en is op de novembervergadering van Enschede voor Vrede besloten dat de bankrekening ook gebruikt mag worden voor inzamelingsacties rond Yasmin Khalaf-Haidar voor hulpprojecten in Damascus. Vanzelfsprekend blijven deze gelden strikt **gescheiden** van het werkbudget van Enschede voor Vrede.

FINANCIËN

BALANS per 31 december 2017

PASSIVA

Triodos zakelijk (198319967)	€	97,38
Triodos beleggen (2205165186)	€	604,84

TOTAAL € 702,09

EXPLOITATIEREKENING

INKOMSTEN

Verkoop		
kaartverkoop La Colombe	€	145,00
Giften		
donaties Vredestuinbijeekomsten	€	39,00
donaties Palestina-avond	€	122,35
giften tbv. Vredesweekactiviteiten	€	278,50
bijdrage deelnemers 21-09	€	140,00
giften vredeswerk algemeen	€	250,00
Subsidies		
Fonds VredesProjecten	€	1.300,00
Overige inkomsten		
rente over 2016	€	0,86

subtotaal € 2.275,71

exploitatietekort € 2.297,42

TOTAAL € 4.573,13

ACTIVA

Eigen Vermogen € 702,09

TOTAAL € 702,09

Eigen Vermogen eind 2016 € 2.999,56

Onverklaard verschil € 0,05

Exploitatie-tekort: € 2.297,52

UITGAVEN

Vredesactiviteiten		
Vredestuinbijeekomsten	€	706,64
Verhalenwedstrijd	€	150,00
Vrijwilligers- en stagemarkt	€	45,73
Gemeentelijk vredesbeleid	€	15,80
Protest vliegveld	€	12,60
Protestacties LMD en Army Show	€	37,07
Vredesweekactiviteiten	€	758,41
Dag van de Vrede	€	1.063,00
Walk of Peace	€	68,95
Miniconcerten	€	736,82
Wakes tegen oorlog en geweld	€	14,56
Antikernenergieactiviteiten		
Theaterhotel Urenco avond	€	423,00
Zeefdruk	€	60,30
Organisatiekosten		
bankkosten	€	107,45
aanpassing statuten	€	365,65
vergaderstukken	€	7,13

TOTAAL € 4.573,13